

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

Conforme,,
La cap del Servei Jurídic

Signat digitalment per: Núria
Bartrolí Forn - DNI 8365
(TCAT)
Data: 2026-05-15T10:48:08

Referència RP 53/2025

Assumpte

Reclamació patrimonial presentada per la Sra.

Vista la reclamació patrimonial presentada, en data 30 de juliol de 2025, per la Sra. pels danys personals patits en data 03/09/2024, per una caiguda en el Parc Europa de Santa Coloma de Gramenet, a causa, segons manifesta, del mal estat del paviment.

Atès que la reclamant addueix que la causa de la caiguda va ser l'existència de dues llambordes desnivellades *"totalment imperceptibles"* i sense senyalització; i que, com a conseqüència de la caiguda, va haver de ser traslladada en ambulància a l'Hospital de l'Esperit Sant, on va ser diagnosticada d'una fractura transversal de la ròtula esquerra, requerint tractament quirúrgic i quatre mesos de rehabilitació.

Atès que la Sra. reclama per aquests fets una indemnització total de 6.322,98€ *"a més dels interessos legals que s'haguessin meritat"*; desglossat de la següent manera:

- 1799,00€ per 28 dies de perjudici moderat, a raó de 64,25 euros/dia (aplicant presumiblement el criteri contingut a la Taula 3 de l'Annex de la Llei 35/2015, de modificació del sistema per la valoració dels danys i perjudicis causat a les persones en accidents de trànsit, actualitzat per l'any 2024), corresponent al període entre la caiguda i la retirada de la de la fèrula post-operatòria.
- 4.447,20€ per 120 dies de perjudici bàsic, a raó de 37,06 euros/dia (amb el mateix criteri), corresponent al període de rehabilitació
- 76,78€ per les despeses mèdiques i d'ortopèdia requerides per dur a terme el procés de rehabilitació.

Vist que la reclamant acompanya a la seva instància: (I) DNI, (II) Informe d'assistència urgent de l'Hospital de l'Esperit Sant, (III) fotografies del lloc de la caiguda, (IV) comprovant de les sessions de rehabilitació rebudes i (V) factures corresponents a les despeses mèdiques reclamades.

Vist que consten a l'expedient peticions d'informe a la Policia Local i al Servei de Manteniment i Via Pública d'aquesta Corporació. Així mateix, es va procedir a comunicar el sinistre a l'asseguradora de l'ajuntament.

Vist que per part de la Policia Local es va remetre escrit en el que indica que no es té constància de l'accident.

Vist que el Servei de Manteniment de Via Pública d'aquest Ajuntament va lliurar informe subscrit per l'enginyer civil municipal, en el qual s'exposa que *"Posteriorment a inspeccionar el paviment, es comprova el correcte estat, amb desperfectes superficials localitzats en un pla continu i amb bona visibilitat."* A l'informe del Servei s'indica també que *"per a zones interiors, el CTE (Codi Tècnic d'Edificació) preveu sortints puntuals de fins a 1,2 centímetres, (que) per a zones exteriors no és aplicable i seria menys restrictiva."*

Per aquesta raó, el Servei considera que no escau la reclamació patrimonial.

Vist que l'òrgan instructor de l'expedient va atorgar a la persona reclamant termini per emplenar el tràmit dels articles 82 i 91 de la Llei 39/2015 de procediment administratiu comú de les administracions públiques i, al seu torn, se li va traslladar els informes de Policia Local i del Servei de Manteniment de la Via Pública. L'ofici, de data 26/03/2026, es va notificar a la interessada en data 09/04/2026.

Vist que ha transcorregut el termini de 10 dies sense que la interessada hagi evacuat el tràmit conferit.

Atès que la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (endavant LRJSP), estableix, en l'article 32, apartats 1 i 2, els principis que presideixen la responsabilitat patrimonial i els requisits que han de concórrer i determina que els particulars tenen dret a ser indemnitzats per l'Administració Pública, per qualsevol lesió que sofreixen en els seus béns o drets, tret dels casos de força major, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics en una relació directa de causa-efecte, i en tot cas, requereix que el dany sigui efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o grup de persones.

Atès que respecte de la imputabilitat de l'Administració pública, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (STSJCAT), resolució número 2434/2020, que, al seu torn, esmenta la STSJCAT 7/2019, de 10 de gener, posa de relleu la següent doctrina:

"en materia de responsabilidad patrimonial hemos de partir de que la mera titularidad de competencias no presupone la obligatoriedad de responder por cualesquiera daños a los particulares pues no cabe configurar a la Administración como una aseguradora universal. En definitiva, incluso en la responsabilidad objetiva es preciso que concurren todos los presupuestos legales: (i) funcionamiento normal o anormal del servicio público; (ii) la existencia de un daño efectivo, individualizable y evaluable económicamente; (iii) antijuridicidad del daño (iv) existencia de nexo causal entre aquella actividad y los daños producidos; (v) inexistencia de fuerza mayor y (vi) reclamación en plazo. Al respecto, la STS de 27 de julio de 2002 (RJ 2002, 8393) nos dice que: 'una interpretación laxa del citado precepto hasta el extremo de convertir a las Administraciones Públicas en aseguradoras de todos los riesgos sociales, dada la amplitud de los servicios que prestan y de las competencias que ostentan, es la más perturbadora para una correcta realización y progresiva ampliación de tales servicios públicos, pues el principio de solidaridad de riesgos, que late en el sistema de responsabilidad patrimonial de la Administración, con el fin de lograr un mejor reparto de los beneficios y cargas sociales, puede verse frustrado con interpretaciones extensivas del requisito del nexo causal(...)'

Vist que en el present cas hi consta l'existència d'un dany personal raonablement provocat per la caiguda, i que aquest ha sigut degudament avaluat econòmicament. Així mateix, la reclamació patrimonial ha sigut presentada efectivament en el termini d'un any establert a l'article 67.1 de la Llei 39/2015, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Atesa la jurisprudència consolidada del Tribunal Supremo respecte del nexa causal entre l'acció de l'administració i el resultat lesiu segons la qual *"La prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquella de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones Públicas convierta a estas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario, como pretende el recurrente, se transformaría aquel en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico."* (STS de 5 de Juny de 1998).

Aquesta doctrina ha sigut reiterada pel propi Tribunal Suprem en nombrosa jurisprudència, així com per multitud de sentències de Jutjats Contenciós Administratius. Entre d'altres, Sentència 146/2022,

Decret de la Tinència d'Alcaldia
Àrea d'Alcaldia - Presidència

de 10 de maig de 2022, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu nº 1 de Barcelona que, en un cas similar, indica que: *“Por último, es en este contexto, que no puede obviarse la necesaria consideración relativa a que el sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de la Administración no contempla la existencia de una Administración providencialista que tenga que prevenir cualquier eventualidad como una aseguradora universal de riesgos; “(...) el nexo causal entre la actuación de la Administración y el evento dañoso, debe analizarse desde la óptica de la teoría de la causalidad adecuada, según la cual es preciso identificar un acto o hecho sin el cual no es concebible que otro hecho o consecuencia se produzca, sin que baste por sí sola la concurrencia de la condición, pues es necesario que resulta idónea para producir el daño, atendidas todas las circunstancias del caso. Así únicamente en el caso de que exista una adecuación objetiva entre acto y evento, lo que se ha llamado verosimilitud del nexo, puede derivarse responsabilidad para la Administración, lo que excluye los actos indiferentes, los inadecuados y la fuerza mayor. El nexo causal entre la actuación de la Administración y el daño causado deberá ser exclusivo, sin interferencias de elementos extraños, lo que no es incompatible con la imputación de responsabilidad de la Administración por inactividad que se cifra en insuficiente eficacia en relación con los estándares normales y exigibles de rendimiento (...)” (Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-administrativo, Sección 6ª, Sentencia de 8 de Mayo de 2022).”*

Atès que la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya també ha afirmat reiteradament que no tots els accidents, pel fet d'haver-se produït en una via pública, han de ser responsabilitat de l'Administració, atès que la responsabilitat objectiva no converteix l'Administració pública en una asseguradora universal de tots els riscos (dictàmens 82/2009, 175/2012, 290/2013, 76/2015, 140/2017 i 30/2018), i també que, perquè el dany sigui antijurídic, cal que el desperfecte o la irregularitat tinguin una entitat suficient, i que, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, el risc provocat pel servei públic ha de sobrepassar els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 42/2011, 27/2013, 67/2014, 59/2015, 74/2016 i 140/2017).

Tal com es va dir en el Dictamen 50/2020, “El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre de 2005; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem, i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya)”.

Doncs bé, en el present cas, tot i que es inqüestionable l'existència d'un dany efectiu, no es pot considerar provat que aquest s'hagi produït com a conseqüència del funcionament dels serveis municipals. En atenció a l'informe del Servei de Manteniment de Vies Públiques, els desperfectes presents al paviment eren *“de poca entitat”*, en referència al estàndard constructiu per a paviments interiors, que seria en tot cas molt més restrictiu (1,2 cm). Aquesta afirmació concorda plenament amb la declaració de la reclamant, qui assegura que els desperfectes presents al paviment eren *“imperceptibles”*.

Així doncs, en aquest cas l'acció de l'administració, consistent en el manteniment del paviment, s'ajusta plenament als estàndards de seguretat exigibles, per la qual cosa s'ha de considerar trencada la relació causa-efecte entre aquesta i l'ulterior resultat lesiu.

Atès que, per tot l'esmentat, no es donen els pressupòsits per apreciar l'existència de responsabilitat patrimonial, ja que de la informació continguda a l'expedient no ha quedat provat que existeixi un nexa de causalitat entre el dany sofert pel reclamant i el funcionament del servei públic.

En conseqüència, s'ha de desestimar aquesta reclamació patrimonial.

Atès que, de conformitat amb el Decret de l'Alcaldia número 2959 de 01/04/2025, que deixa sense efecte el Decret de l'Alcaldia, de 28 de febrer de 2025, número 1649, s'ha delegat en la Cinquena

Tinenta d'alcaldeessa de l'Àrea de Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç, la facultat de resoldre aquest assumpte.

Per tot això, **RESOLC**:

Primer.- DESESTIMAR la reclamació patrimonial presentada, en data 30 de Juliol de 2025, per la Sra. [REDACTED] [REDACTED] pels danys personals patits en data 03/09/2024, per una caiguda en el Parc Europa de Santa Coloma de Gramenet.

Segon.- NOTIFICAR aquesta resolució a la persona interessada, als Serveis de Manteniment de la Via Pública i a l'asseguradora ALLIANZ a través de la corredoria Marsh.

Cinquena tinenta d'alcaldeessa de l'Àrea de
Serveis Interns, Economia, Igualtat i Comerç

En dono fe,
El Secretari General

Signat digitalment per: María
Cristina Vargas Soria - DNI
[REDACTED] 3820 [REDACTED] (TCAT)
Data: 20 05-19T09:15:19

Signat digitalment per: Antonio
Luis Peralta Garcerá - DNI
[REDACTED] 3326 [REDACTED] (TCAT)
Data: 20 05-19T09:22:30